

givningsmagten i Almindelighed fordrer, naar der skal foretages et saa betydeligt Tilbage-
 skridt i den frie Udvikling af Næringsbrug
 som det, der her er foreslaaet. Jeg støtter dette
 paa, at den høitagtede Minister vel har sør-
 get for at lade forespørge hos Sogneraadene
 eller hos Beboerne omkring ved Limfjorden,
 men jeg tror ikke, at dette er en saa grun-
 dig Undersøgelse som den, der foregik i 1866,
 da der blev udnævnt en Kommission, som
 sammendalte Fiskerne, bereiste Rysterne af
 Limfjorden og selv tog med ud paa Søen med
 Fiskerne for at se, hvorledes de forskjellige
 Redskaber bleve brugte. Det var en
 Undersøgelse, som jeg maa finde mere
 grundig end den, der her er foregaaet ved løst
 hen at spørge alle Sogneraad og efter Mening
 hos Flertallet af dem at udmaale, hvad der
 skal være rigtigt. Vi se meget godt, at den
 høitærede Minister kan have Ret, naar der
 siges, at et betydeligt Flertal har erklæret sig
 enigt med Forslaget, som det er forelagt, men
 ved at se nære efter vil det findes, at Til-
 slutningen dog ikke har været enstemmig, thi
 der er i det Mindste fra 4 Sogneraad stet
 bestemte Erklæringer imod Forslaget, og et femte
 erklærer sig tilbøielig derimod. Naar jeg bruger
 Benaevnelsen Sogneraad, skal jeg dog bemærke,
 at Herredsfogden i Thisted Amt i Reglen har
 brugt den Form at lade Forespørgselen ske ved
 Sognefogden i Stedet for ved Sogneraad-
 det, hvilket jeg anser for mere heldigt. Hvad
 fem andre Sogne angaar, er der kommet Er-
 klæring og bestemt Bønsøndelse om, at de maa
 beholde September fritagen for en saadan Ind-
 strækning, og enkelte tage ogsaa August Maa-
 ned med. Naar jeg ikke desto mindre, som
 sagt, ikke har fulgt min personlige Anskuelse om
 denne Sag, er det grundet paa, at jeg ser,
 hvor lidt sandsynligt det vilde være, at jeg
 kunde faae et Forslag gennemført, hvormed jeg
 stod ene i Udvalget og imod den ærede Mi-
 nister, men da et andet æret Medlem af Ud-
 valget har sluttet sig til de Forslag, som fin-
 des under Nr. 1 og 2 i Betænkningen, har
 jeg anset dette for en betydelig Støtte, og jeg
 har ment, at der da kunde være Udset til at
 faae et af dem fremmet. Vort principale
 Forslag gaar, som sagt, ud paa at fritage

August og September Maaned for Indstræk-
 ningen, men i Stedet derfor at indsætte April
 Maaned. Det er nærmest stillet af Hensyn
 til den omtalte Kommissionsbetænkning, hvor-
 paa jeg — som jeg før har sagt — lægger
 stor Vægt, idet det deri udtrykkelig er godt-
 gjort, at det ikke er for Fiskeynglens Skyld,
 man vil bibeholde denne Fredning for en saa
 stor Del af Aaret, men at det snarere er for
 de lokale Interessers Skyld. Kommissionen
 har udtrykkelig udtalt, at den, efter at have
 set Brugen af Redskaberne, er kommen til den
 Anskuelse, at den Skade, de skulde gjøre paa
 Grøden i Fjorden og som Følge deraf ogsaa
 paa Fiskeynglen i Fjorden, er bleven betydelig
 overdreven, og den almindelige Slutningsfølge
 maa da være, at det ikke saa meget er Unglen,
 der har været fredet, men at Fredningen snar-
 ere har fundet Sted for de lokale Inter-
 essers Skyld; vi have derfor ogsaa taget
 Hensyn til de lokale Interesser, og det
 er derfor, vi have indrømmet, at en
 Indstrækning af Friheden nok kan finde sin
 Forklaring deri. Jeg maa paa Grund deraf
 anbefale, at et af vore Forslag bliver vedtaget,
 men jeg lægger ikke synderlig Vægt paa, om
 vort principale eller vort subsidiaire Forslag
 bliver det, hvormod jeg maa hævde, at det er
 nødvendigt, at September Maaned fritages
 for Indstrækningen. Jeg har her liggende
 Adresser til Rigsdagen med talrige Under-
 skrifter, og de Paagjældende beklage, at de
 have maattet skynde sig med at faae dem
 herind, thi ellers vilde mange flere Fiskere
 have underskrevet dem. Deri hævdes det be-
 stemt, at September er den Maaned, som
 giver det største Udbytte, at det ikke er til
 Skade for Unglen, at Indstrækningen bort-
 tages i denne Maaned, og at det ikke kom-
 mer videre i Kollision med det vigtige Aale-
 fiskeri, hvilket egentlig er Hovedmottøet til,
 at Indstrækningen er fremkommen. Jeg
 ser derfor ingen Grund til at faae denne Ind-
 strækning udvidet ogsaa til September Maa-
 ned. Vi maa jo vide, at der ogsaa er andre
 Love, som indstrænke Fiskeriet i Limfjorden,
 og hvorom menneskelig Magt eller Kløgt ikke
 er Herre, nemlig Naturlovene, men ifølge
 disse er i Reglen Limfjorden en betydelig